

Izdaja ob koncu šolskega leta!

KRAS – na!

**Šolski časopis nižjih srednjih šol večstopenjskega ravnateljstva
Opčine, junij 2021.**

**Sodelujejo učenci nižje srednje šole Srečka Kosovela z Opčin
in nižje srednje šole Frana Levstika s Proseka.**

KAZALO

POLETNI POZDRAV	3
ODKRIJMO SLOVENIJO S 1. A RAZREDOM	4
ZA SLADOKUSCE	16
HOROSKOSOVEL	17
#kosoveldoma21	18
NAŠI SPOMINI: UTRINKI O OBDOBJU FAŠIZMA IN DRUGE SVETOVNE VOJNE	20
TRETJEŠOLCI NAS ZAPUŠČAJO	24
MICROPLASTICHE, UN MARE DI PROBLEMI	27
FILMSKA DELAVNICA NA KOSOVELU ... S PRVIMA RAZREDOMA	29
FILMSKA DELAVNICA NA LEVSTIKU ... S PRVIM RAZREDOM	30

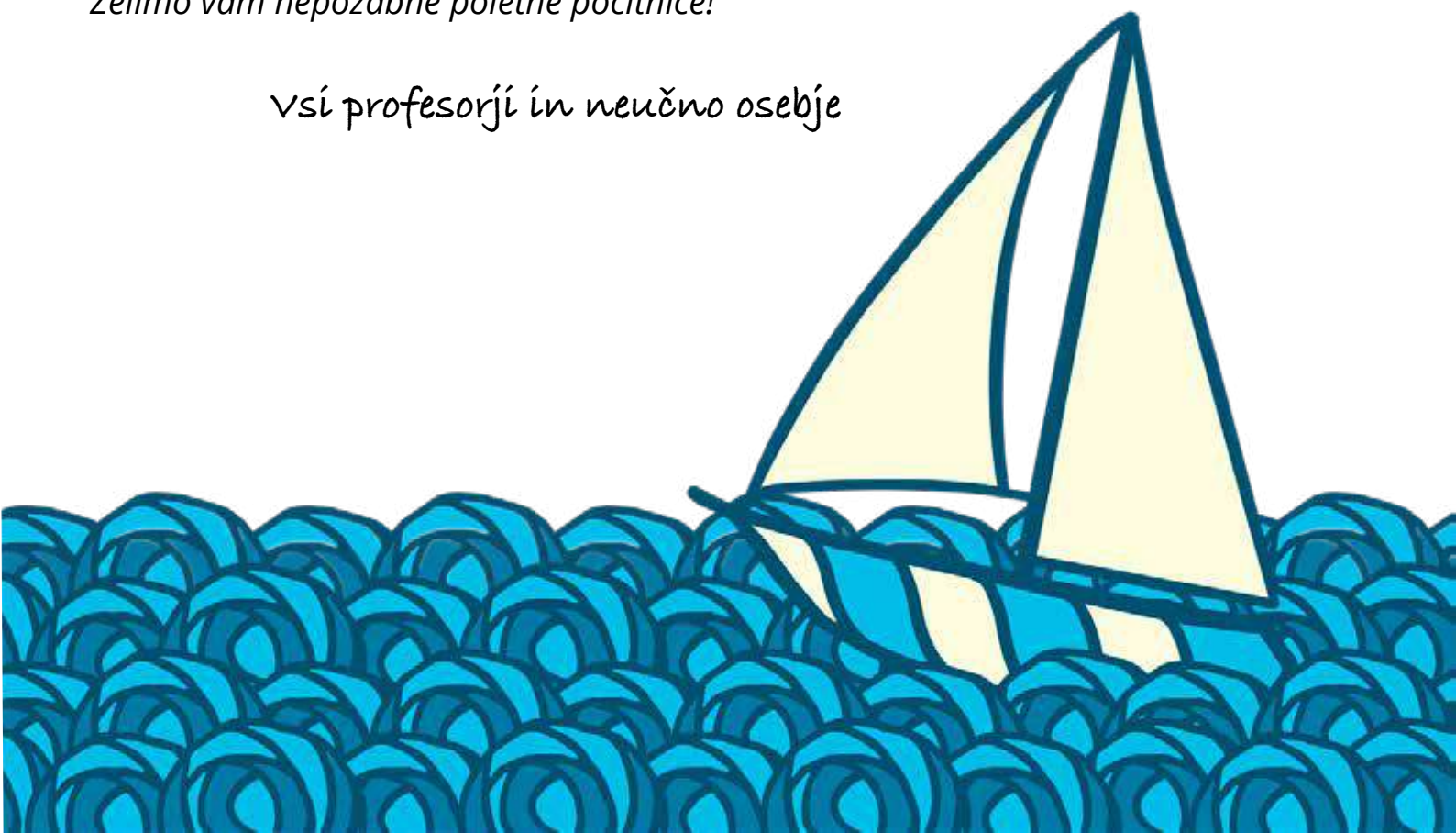
POLETNI POZDRAV UČENCEM!

Dragi učenci!

Letošnje šolsko leto je bilo posebno in zahtevno, verjamemo pa, da ga zapuščate srečni, da ste pridobili veliko novega znanja in zanimivih izkušenj ter da ste nabrali zvrhan koš prijetnih spominov. Čas je, da se oddahnete, uživate v soncu in poletni toploti ob družbi družine in prijateljev! Čas je za sladoled, skok v morje, sončenje na plaži, sprehod v hribe, zabavne pustolovščine v naravi, večerno druženje s prijatelji, branje knjig pod senčnikom, pokušnjo najsočnejše lubenice, ples in zabavo, ... Skratka za vse, kar vam pride na misel! Naberite veliko novih energij in prevetrite svoje možgane, da boste ob začetku novega šolskega leta 2021-2022 še bolj zagnani in vedoželjni!

Želimo vam nepozabne poletne počitnice!

Vsi profesorji in učno osebje

PRIMORSKA

VIPAVSKA DOLINA

Dolina, skozi katero teče reka Vipava, je precej široka in povezuje Furlansko nižino z osrednjo Slovenijo. Od vzhoda proti zahodu se nad dolino dvigujeta planoti Nanos in Hrušica, na severu jo omejuje Trnovski gozd, na jugu pa kraška planota. Dolina je bogata z vodami: poleg reke Vipave, se vrstijo Bela, Hubelj in Lijak ter potoka Močilnik in Branica.

Najpomembnejše upravno središče doline je Ajdovščina (približno 19.000 prebivalcev), ki se nahaja skoraj v središču doline. V celotni dolini pa živi približno 63.000 ljudi.

Med 5. in 6. septembrom 394 se je v bližini današnje Vipave vodila ena najpomembnejših bitk v poznem obdobju Rima: bitka pri Frigidu (od starodavnega imena reke Hubelj). Tu sta se spopadli uporniška vojska Arabagosta in cesarske sile rimskega cesarja Teodozija. S cesarjevo zmago proti poganskim upornikom se je krščanska vera dokončno utrdila znotraj zahodnega cesarstva.

V zadnjih letih se je močno okrepil turizem. Leta 2018 je ugledni turistični vodič Lonely Planet uvrstil Vipavsko dolino med top 10 evropskimi destinacijami, ker je še dodatno povečalo število turistov.

Vipavska dolina z Nanosa (Wikipedija, 2021)

Dolina je privlačna zaradi svojih naravnih znamenitosti. Pohodniška pot na Nanos (1240) ponuja potopitev v čudovito naravo, prihod na cilj pa razgled, kateremu ni para. Na vrhu hriba se nahaja Vojkova koča, ki ponuja domače jedi in sladice. Vredni oglada sta izvira reke Vipave in reke Hubelj. Zanimivi sta tudi naselji Goče in Vipavski križ, ki privabljata veliko turistov zaradi arhitekturne dediščine in lepo ohranjenih kamnitih hiš.

Vsako leto se v mesecu juniju odvija Rally Vipavska dolina, ki vselej pritegne veliko gledalcev.

Izvir Pod skalo, reka Vipava (Gogle slike, 2021)

Sokovi Fructal (Google slike, 2021)

Regija ima razmeroma blago submediteransko podnebje. Za dolino so značilne mile zime in vroča poletja. Najbolj znana značilnost Vipavske doline je močan veter, burja, ki se pojavlja ob vdorih hladnega zraka s celine. Sunki burje občasno presežejo hitrost 200 kilometrov na uro. Izredno ugodno podnebje je omogočilo razvoj kmetijstva, zlasti sadjarstva in vinogradništva. S sadjarstvom je povezano ajdovsko podjetje Fructal, ki slovi po svojih sadnih sokovih.

Alexander Rismondo, 1. a razred

IDRIJA

Idrija se nahaja v severno Primorski regiji, vzhodno od Ljubljane. Leži v kotlini Idrijskega hribovja, skozi kotlinino teče reka Idrijca. Za mesto je značilno zmerno celinsko podnebje.

Grad Gewerkenegg, Idrija (Google slike, 2021)

Ko se govori o Idriji, se ne more mimo rudnika živega srebra. Okoli njega se vrtila zgodovina kraja. Ta je bil drugi največji proizvajalec živega srebra na svetu. Legenda pravi, da je nek kmet leta 1490 odkril na tem območju samorodno živo srebro. Tako so konec 15. stoletja začeli kopati rudo. Z razmahom rudarstva se je mesto začelo hitro širiti in razvijati. Zgradili so cerkev Svete Trojice, grad Gewerkenegg, ki je služil za upravljanje rudnika in skladiščenje živega srebra.

(Google slike, 2021)

Po dokončnem zaprtju rudnika leta 1977 je mesto doživelo temeljito preobrazbo. Nastali sta dve močni industrijski podjetji: Kolektor (elektropredelovalna industrija) in Hidrija (razvijanje avtomobilske industrijske tehnologije). Znane so tudi idrijske čipke, ki jih že stoletja izdelujejo v Idriji.

Vhod v Antonijev rov (Google slike, 2021)

Leta 2020 je v Idriji živel skupno 5886 prebivalcev.

Mesto je važna turistična destinacija. Poleg gradu in mestnega muzeja Idrija, je največja turistična atrakcija mesta Antonijev rov. Rov je bil izkopen leta 1500 in je najstarejši ohranjen vhod v rudnik v Evropi. Preko njega lahko vstopimo v rudnik in podoživimo življenje rudarjev, ki so prebivali cele dni v prahu in temi za izkopavanje dragocene rude. Poleg jame in rogov si turisti lahko ogledajo tudi topilnico živega srebra in ohranjene stroje, s katerimi so obdelovali rudo.

Bolnica Franja (Google slike, 2021)

Zaradi prometne odmaknjenosti se je med 2. svetovno vojno v teh krajih razvilo močno partizansko središče. V okolici Idrije se nahajata spomenika, ki sta zaznamovala slovensko zgodovino in predstavljata simbol slovenskega boja proti okupatorju. To sta partizanska tiskarna na Vojskem in partizanska bolnica Franja, ki se nahaja v soteski nad Cerknem.

Izlet v Idrijo je obvezno zaključiti s krožnikom slavnih 'idrijskih žlikrofov', tipična jed iz rezančevega testa s krompirjevim nadevom. Skozi mesto poteka obnovljena glavna cesta, ki povezuje mesto z ostalo Slovenijo.

Mija Aurora Stopar, 1. a razred

TOLMIN

Mesto se nahaja v istoimenski občini na Primorskem, v zgornjem Posočju. Leži severozahodno od Ljubljane in je od prestolnice oddaljeno približno 100 km.

Občina Tolmin meji na sosednjo republiko Italijo in občine Kobarid, Bohinj, Železniki, Cerklje, Idrija, Nova Gorica in Kanal. Tolmin je mesto na pomolu med rekama Sočo in Tolminko, ter na stiku Soške doline, Baške grape in Idrijske doline.

Sotočje Soče in Tolminke (Google slike, 2021)

Tolminska je bogata z vodami – glavna rečna žila je Soča z levimi pritoki Tolminko, Idrijco, Bačo in Trebuščico. Reke imajo hudourniški značaj, značilna so hitra in velika nihanja vodostaja in tudi občasne hude poplave. Severno obrobje občine se naslanja na gorati venec tolminsko-bohinjskega dela Julijskih Alp. Jugovzhodna meja pa se naslanja na kraško preoblikovano površje Banjšic in Trnovske planote.

Sredozemsko podnebje sega po dolini reke Soče globoko v notranjost do Tolmina. Tako podnebje štejemo za submediteransko, zanj so značilne mile zime in topla poletja. Največ padavin pada jeseni in na prehodu iz pomladi v poletje. Najmanj padavin je na prehodu iz zime v pomlad in v poletnih mesecih. V vzhodnem delu občine prehaja podnebje v zmernocelinsko, katerega glavna značilnost je, da so poprečne januarske temperature med 0 in -3°C , najvišje pa med 15 in 20°C .

Tolmin je že stoletja naravno središče pokrajine, ki se po njem imenuje Tolminska, prebivalci pa Tolminci. Med prvo svetovno vojno, ko so v bližini potekale bitke soške fronte je bil močno

porušen. Na celotnem območju je množica ostalin iz prve svetovne vojne. Najlepši spomenik iz tega časa je gotovo cerkev sv. Duha na Javorci, ki so jo na čudovitem kraju nad planino Polog v dolini Tolminke zgradili avstro-ogrski vojaki v spomin padlim tovarišem. Strateška lega je tako pred prvo, kot med obema vojnama razvoj kraja bolj omejevala kot pa pospeševala. Med obema svetovnjima vojnama, ko so bili ti kraji pod Italijo, je na življenje Tolmina močno vplival fašistični pritisk.

Cerkev sv. Duha na Javorci (Google slike, 2021)

Mesto šteje 11.702 prebivalcev. Prebivalstvo se v večini naselij v občini zmanjšuje in postaja vedno starejše. Raba tal je bila prilagojena skromnemu kmetijstvu, zlasti živinoreji, za katero je več naravnih pogojev kot za poljedelstvo. Planinska paša je zlasti v tolminskem delu občine omogočila pridelovanje izvrstnega planinskega sira, po katerem je to območje znano. Vsi industrijski obrati so bili zgrajeni v obdobju po drugi svetovni vojni. Prevladuje elektro in lesna industrija, gradbeništvo in razne obrti. V zadnjih desetletjih pa se vlaga velike napore v razvoj turizma.

Tolminska korita so najnižja točka Triglavskega narodnega parka in ena največjih znamenitosti na Tolminskem. Vred-

Slika 12: Tolminska korita (Google slike, 2021)

no ogleda je sotočje reke Tolminke in Soče in kraj Most na Soči, ki leži na naravnem pomolu nad sotočjem Idrijce in Soče.

Sandi Ferfaglia, 1. a razred

PIRAN

Piran (Google slike, 2021)

Piran se nahaja v južni Primorski, 121 km jugozahodno od Ljubljane. Mesto se nahaja ob Jadranskem morju na ravnini in blizu njega ne najdemo nobenih rek

Kip Giuseppeja Tartinija v Piranu (Google slike, 2021)

Za Piran je značilno submediteransko podnebje, za katerega so značilne kratke in mile zime ter vroča in dolga poletja. Zelo malo je padavin (letno med 1000 in 1100 mm), največ jih je v jesenskem času. Januarja je povprečna temperatura okoli 4 stopinj Celzija, julija pa okoli 22 stopinj. Morje je najtopleje avgusta, najmanj pa februarja.

Naselje so ustanovili begunci iz Ogleja v času preseljevanja ljudstev. Mesto je bilo dolga stoletja pod beneško oblastjo, kar se še danes pozna v arhitekturi in zgradbi mesta. Piran je rojstni kraj slavnega violinista in skladatelja Giuseppeja Tartinija. Kip skladatelja se danes nahaja v središču glavnega mestnega trga.

Število prebivalcev vpada in trenutno šteje mesto 3733 ljudi. Več stoletij so se Pirančani ukvarjali s pomorsko trgovino, ribištvom in pridobivanjem ter trgovanjem soli. Tem dejavnostim se je zadnja leta dodal še turizem, ki postaja vse bolj važna gospodarska panoga.

Na glavnem trgu se nahaja Akvarij, ki vas bo očaral z več kot 140 različnimi vrst organizmov, med katerimi so seveda številčno najbolj zastopane ribe. Povezavo med Piranom in morjem lahko raziskujete naprej v Solinarskem muzeju in Piranskih solinah.

Piranske soline (Google slike, 2021)

Na slovenski obali, nedaleč od Pirana, se nahaja turistično središče Portorož. Portoroška promenada, urejena kopališča in mnogi hoteli privabljajo vsako leto veliko turistov. Če se slučajno ustavite na kopanju v Portorožu, ne pozabite se ustaviti v sladolodarni Cacao, ki slovi po zelo dobrem sladoledu.

Portoroška promenada (Google slike, 2021)

Največje mesto slovenske obale je Koper, ki s svojo luko je največje gospodarsko središče regije. Mesto s svojo beneško arhitekturo je vedno vredno ogleda, še posebej pa je čarobno v božičnem času, ko okraši in lučke dobesedno preplavijo vse ulice

Božična okrasitev mesta Koper (Google slike, 2021)

Piran je povezan z ostalimi slovenski mesti preko avtoceste, ki pelje skozi Koper. V poletnih mesecih obstaja morska povezava z Benetkami (ladja Dora).

GORENJSKA

KRANJSKA GORA

Kranjska gora (Google slike, 2021)

Kranjska gora leži na severozahodu Slovenije, na tromeji z Avstrijo in Italijo, ob vznožju Julijskih Alp in Karavank. Naselje se nahaja v zgornjem delu Savske doline, ob izlivu Pišnice v Savo Dolinko. Mesto obdajajo vrhovi: Špik, Škrlatica, Razor, Prisojnik, Jalovec, Mojstrovka, Velika Ponca in Mala Ponca. Leži na nadmorski višini 806 metrov.

Ima gorsko podnebje, zime so dolge in mrzle, poletja pa kratka in sveža. Ima zelo veliko padavin, največ v obliki snega.

V začetku 14. stoletja so novo naseljenci začeli krčiti gozdove in so jih spremenili v kmetijska zemljišča. Kraj se prvič omenja leta 1326 kot cerkveno-upravno središče. Najprej je bilo naselje odmaknjeno, a je postalo dostopnejše, ko so leta 1870 zgradili železniško progo Jesenice-Trbiž. Med prvo svetovno vojno so ruski ujetniki zgradili cesto skozi prelaz Vršič in tako povezali Kranjsko goro z dolino Trento. Med drugo svetovno vojno je bila Kranjska gora pod italijansko in nemško okupacijo. Pred koncem vojne je prišlo tu do hudega boja med partizani in Nemci.

Kranjska gora šteje 1519 prebivalcev. Število prebivalstva raste, saj se naselje širi zaradi razvoja turizma, predvsem zimskega. Del prebivalstva odhaja na delo v druga mesta (Jesenice, Kranj, Ljubljana..). Mnogi najdejo zaposlitev tudi v Italiji ali Avstriji, saj se mesto nahaja na tromeji.

Smučišče v Kranjski gori (Google slike, 2021)

Glavni vir zaslužka je vsekakor turizem, tako zimski kot poletni. Veliko prebivalcev je zaposlenih v tej panogi, saj je Kranjska gora svetovno znano športno središče. Tu se pozimi odvija svetovno tekmovanje alpskega smučanja, pokal Vitranc. Znani pa so tudi poleti in skoki v dolini Planica. V vaškem jedru stoji cerkev Device Marije Vnebovzete, katera je leta 1630 ostala župnijska cerkev. Med posvetnimi stavbami je najbolje ohranjena 300 let stara Liznjekova domačija. V starem delu mesta, kjer je bival avtor zgodb o Kekcu, je spominska plošča.

Izvir Save Dolinke (Google slike, 2021)

Simbol občine je žival ruševca, ki simbolizira neokrnjeno naravo. Naravne znamenitosti in lepote so tiste, ki vas bodo očarale ob prihodu v Kranjsko goro. Vredno je si ogledati Zelenca, kjer se nahaja izvir reke Save Dolinke, jezero Jasna in atraktivni slapovi v Martuljku pod Špikom. Največji prelaz Vršič in ostali vrhovi nudijo izjemen razgled na obe smeri Julijskih Alp. Pojdite kolesarit po kolesarski progi Rateče-Mojstrana, ki se vleče po nekdanji železnici.

Bodisi poleti kot pozimi se ne boste dolgočasil, saj stalno potekajo različne aktivnosti: smučanje, sprehodi, kolesarjenje, alpinizem.

Ivan Grgic, 1. a razred

ŠKOFJA LOKA

Škofja Loka (Google slike, 2021)

Mesto leži v osrednji Gorenjski na nadmorski višini 351 metrov, severovzhodno od Ljubljane. Leži ob sotočju dveh rek, Selške in Poljanske Sore. Podnebje je zmerno celinsko z zmerno mrzlimi zimami in ne prevročimi poletji. Padavin je okoli 1500 mm na leto.

Mesto je bilo prvič omenjeno kot trg leta 1248, leta 1274 pa kot mesto. V 14. stoletju je bilo obdano z obzidjem. Leta 1457 je v mesto vdrl Jan Vitovec, vojskovodja celjskih grofov in mesto požgal. Leta 1476 so mesto napadli Turki. Večkrat je po mestu pustošila kuga. Leta 1511 ga je porušil potres. Takratni zemljiški gospod škof Filip je mesto obnovil in nekatere stavbe stojijo še danes. Leta 1803 je bilo mesto priključeno avstrijski Vojvodini Kranjski.

Škofja Loka šteje danes 11.619 prebivalcev. Prevladujoča gospodarska panoga je industrija, ki je zgoščena v bližini železniške postaje kjer sta industrijska in obrtna cona.

Kapucinski most (Google slike, 2021)

Škofja Loka ima eno izmed najbolj ohranjenih srednjeveških mestnih središč v Sloveniji. Leta 1987 je bilo mesto razglašeno za kulturni spomenik. Na vzpetini nad Škofjo Loko stoji Škofjeloški grad. Danes je v njem sedež Loškega muzeja, ki ohranja arheološko, zgodovinsko, kulturno, umetnostno, prirodoslovno in etnološko zbirko ozemelj nekdanjega loškega gospostva. Slaven in vreden ogleda je tudi kamniti ali kapucinski most iz 14. stoletja. Srednjeveški ločni most iz kamna, ki premošča Selško Soro je eden najstarejših ohranjenih primerkov tovrstne gradnje v Srednji Evropi ter najstarejši ohranjeni most na Slovenskem.

Kapucinska cerkev (Google slike, 2021)

V neposredni bližini mostu se nahaja Kapucinska cerkev s knjižnico in samostanom. V samostanski knjižnici hranijo več starih rokopisov in tudi dragocen rokopis patra Romualda iz leta 1721. To je Škofjeloški pasijon, najstarejše ohranjeno dramsko besedilo v slovenskem jeziku. Škofjeloški pasijon se danes, tako kot v preteklosti, uprizarja v postnem in velikonočnem času, v obliki procesije po ulicah in trgih starega mestnega jedra Škofje Loke. Skozi mesto se pomikajo skupine nastopajočih, ki v dramski obliki uprizarjajo posamezne prizore iz Svetega pisma Stare in Nove zaveze.

Uprizoritvi iz Škofjeloškega pasijona (Google slike, 2021)

BLED

Bled (Google slike, 2021)

Bled se nahaja na Gorenjskem, na prehodu iz Radovljanske kotline v vznožje Julijskih Alp. Leži 54 km severo-zahodno od Ljubljane. V bližini so kraji: Jesenice, Radovljica, Bohinj in gora Triglav. Nadmorska višina Bleda je 507,7m. Na Bledu se nahaja Blejsko jezero in na jezeru je majhen otok. Okoli Blejskega jezera so različne vzpetine (Grad, Osojnica, Ravnica...). Bled ima blago, zdravo, subalpsko klimo z najdaljšo kopalno sezono od vseh alpskih letovišč. Z grebeni Julijskih Alp in Karavank je zaščiten pred mrzlimi severnimi vetrovi. V sezonskih mesecih ni megle. Srednja mesečna temperatura v juliju je +18,7 °C, v januarju -1,2 °C.

Blejski grad in otok (Google slike, 2021)

Bled je obstajal že v obdobju zgodnjega srednjega veka kot fevdalna posest, ki je obsegala prostor med Savo Dolinko in Savo Bohinjko. Naselje Bled kot ga poznamo danes pa je bil ustanovljen leta 1960, torej pred 61. leti. Legenda o Blejskem jezeru pripoveduje, da so razbojniki usmrtili moža Polisine in njegovo truplo vrgli v jezero. Tako je Polisena dala stati vse zlato in srebro moža in z njim zgradila zvon, ki ga je dala v dar kapelici na Blejskem otočku. Vendar, med potjo do otoka se je, za-

radi nevihte, prevrnil čoln. Tako zvon ni nikoli prišel do cilja (in še danes se sliši zvonjenje zvona pod vodo, ko je nevihta). Po tem dogodku se je Polisena odločila, da bo postala redovnica v Rimu. Papež se je po zaslišanju njenih besed odločil dati nov zvon blejski cerkvi.

Bled ima približno 8.200 prebivalcev. Na Bledu so tri pomembne industrije: kovinska in strojna, lesna in živilska industrija. Poleg tega je ena izmed najpomembnejših panog turizem. Mesto je zelo znano po Blejskem jezeru. Turisti iz celega sveta radi obiskujejo Bled, saj si lahko ogledajo srednjeveški Blejski grad ali z značilnim čolnom preplujejo Blejsko jezero in se izkrcajo na mali otok. Lahko se sprehajajo tudi okoli jezera ali pa v poletnem času kopajo. V času epidemije in še nekaj časa po njenem koncu, bo ena izmed najbolj prizadetih panog (tako v Sloveniji kot v svetu) prav gotovo turizem. Zato Slovenska turistična organizacija za leto 2021 načrtuje digitalno oglaševanje za promocijo slovenskih turističnih destinacij, s katerim pričakuje ponoven začetek turizma.

Slap Savica (Google slike, 2021)

Sredi jezera stoji majhen otok. Na otoku se nahaja cerkev. Vsak turist gre navadno v cerkev za potegniti zvon želja (ko sem prej pripovedoval o legendi o zvonu pri zgodovinskih podatkih, zvon, ki ga je Papež dal v cerkev, če potegneš trikrat vrv in zvon zazvoni se bo tvoja želja uresničila, če pa ne zvoni v tistih trikratnih potegih, se ne bo tvoja želja uresničila). Blejski grad se nahaja na strmi pečini nad jezerom. Prvič je bil omenjen leta 1011. Na gradu imajo muzej, poročno dvorano in izjemno lepo razgledno teraso. Blejski grad je omenil tudi Janez Vajkard Valvazor.

Bohinjsko jezero (Google slike, 2021)

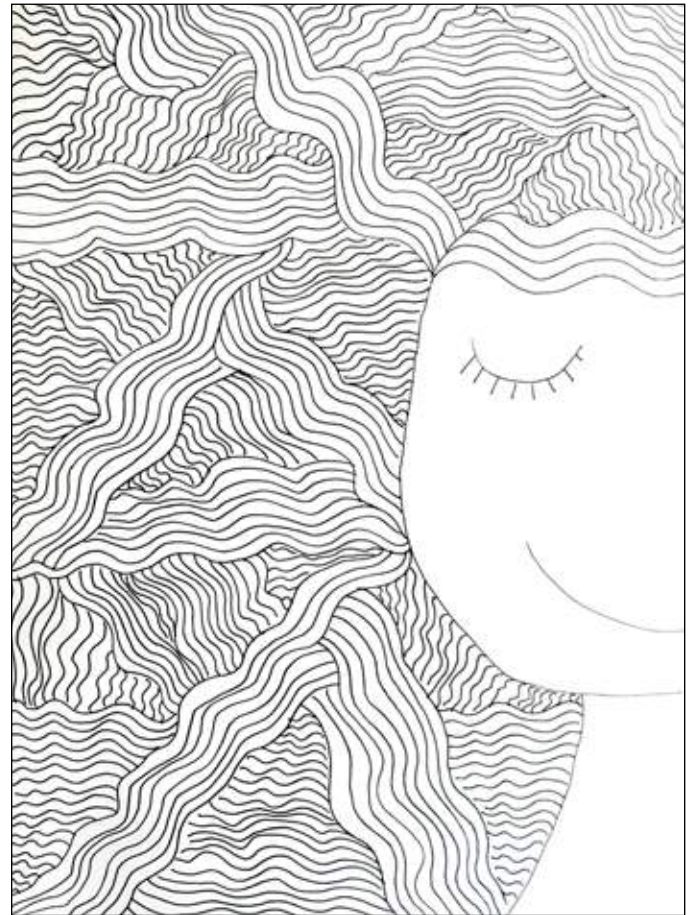
V Bohinju je najznamenitejša atrakcija Slap Slavica. Slap Savica izvira ob izrazitem prelomu v strmi steni Komarče in je izvir Save Bohinjke (do izliva v Bohinjsko jezero se imenuje Savica). Spada med točke, ki jih morate obvezno obiskati, če ste prvič v Bohinju. Bohinjsko jezero je nekaj kilometrov oddaljen od Bleda. Poleti si lahko najameš čoln in ogledaš jezero ali se lahko tudi kopaš. V bližini Bleda se nahaja gora Triglav. To je najvišja gora v Sloveniji. Vsak Slovenec mora na vrh Triglava vsaj enkrat v svojem življenju.

Triglav je visok 2.864 m.

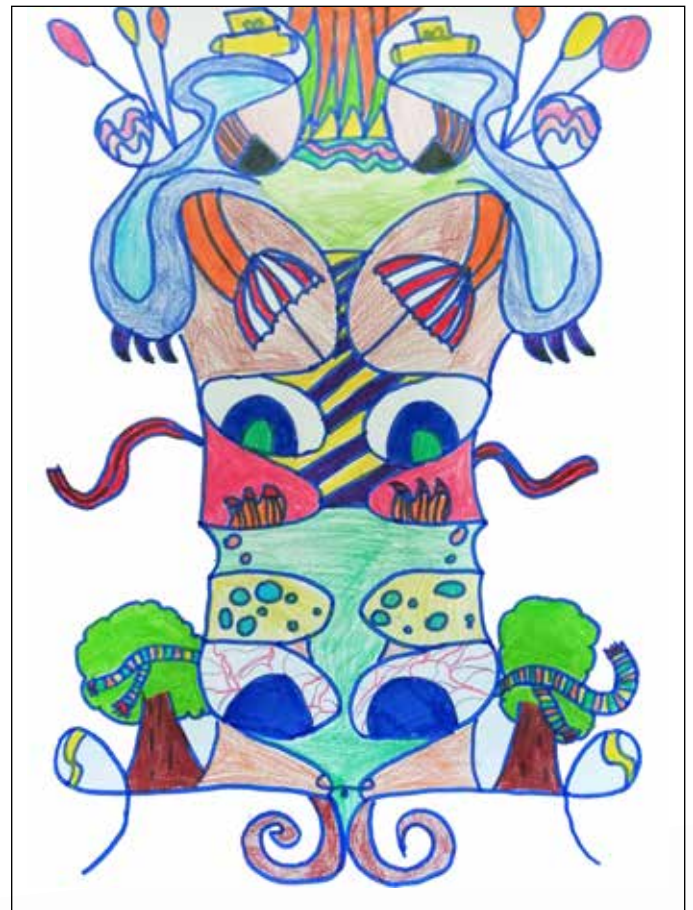

Triglav, 2.864 m n.m.v. (Google slike, 2021)

Luka Scabar, 1. a razred

Giulia Babich, 1. b razred

Sara Kutin, 1. b razred

ŠTAJERSKA

CELJE

Celjski grad (Google slika, 2021)

Celje se nahaja na Štajerskem. Leži v jugovzhodnem delu Celjske kotline ob sotočju rek Savinje in Voglajne v Spodnji Savinjski dolini, 70 km vzhodno od Ljubljane. Poleg Savinje je pomembna tudi reka Hudinja. Izvira na območju Pohorja pod Roglo. V spodnjem toku Hudinja teče po Celjski kotlini, kjer se izliva v reko Voglajno. Glavna reka Savinja ima pritoke Pako, Bolsko in Ložnico. V bližini Celja se nahaja Šmartinsko jezero, ki spada med največja umetna jezera v Sloveniji. Celjska kotlina je tretja največja kotlina v Sloveniji. Obdajajo jo: na jugu Posavsko hribovje, na zahodu planoti Dobrovlje in Menina, na severu Velenjsko hribovje, proti vzhodu pa prehaja v Vogljanško gričevje.

Celje ima zmerno celinsko podnebje, kar pomeni, da ima topla poletja in mrzle zime. Povprečna letna temperatura znaša 9°C. Povprečna količina padavin je 1150 mm. V zimskem obdobju se pojavlja temperaturni obrat in 125 dni na leto se pojavi megla. največje slovensko mesto in je po zlasti po zgodovinskem pomenu prav tako eno od najpomembnejših slovenskih središč.

Celje središče mesta (Google slika, 2021)

Metalurgija je bila večino 20. stoletja najpomembnejša gospodarska panoga v mestu. Največje podjetje je bilo ustanovljeno leta 1873 kot tovarna cinka, kasneje pa je postalo najpomembnejše kemično podjetje v Sloveniji ter eden glavnih onesnaževalcev v mestu. Poleg tega v tovarni proizvajajo tudi gradbeni material in vrtno substrate. Dva izmed redkih celjskih gospodarskih velikanov ostajata Cetis, kjer tiskajo osebne dokumente, ovojno embalažo in vinjete, ter tovarna arom in sadnih sirupov Etol.

Stari grad Celje se nahaja v bližini mesta Celje. Zgradili so ga grofje Vovbržani v prvi polovici 13. stoletja. V prijetno stanovanjsko poslopje so ga preuredili celjski grofje v 14. stoletju. Zgradili so tudi 23 metrov visok štirinadstropen stolp, imenovan Friderikov stolp. Danes je Stari grad Celje eden izmed najbolj obiskanih točk v Sloveniji. V bližini Celja se nahaja Šmartinsko jezero, ki je zelo priljubljena točka tako med domačini kot za turiste.

Celjski grad z obzidjem (Google slika, 2021)

Na čudoviti razgledni točki nad Celjem se nahajata Cerkev sv. Jožefa in Dom sv. Jožefa. Graditi so jo začeli leta 1737. Celjska koča pod Tolstim vrhom je priljubljena točka za krajši pohodniški izlet. Iz Celjske kočice se odpirajo lepi razgledi na bližnjo Grmado (718m), Celje in drugo okolico. Tu se nahaja smučišče Celjska koča.

Malokdo ve, da je bil Alfred Nobel zaljubljen v Sofijo, najstarejšo hči uglednega celjskega trgovca Heinricha Hessa. Družina je prebivala v Kvartirini hiši, kjer se danes nahaja Nobelov doprni kip.

Even Gregori, 1. a razred

LAŠKO

Laško (Google slike, 2021)

Laško z okolico se nahaja na Štajerskem, 52 km vzhodno od Ljubljane. Leži ob spodnjem toku reke Savinje, ki deli Posavsko hribovje na zahodni in vzhodni del, kamor uvrščamo tudi Kozjansko.

Podnebje je zmerno celinsko. Srednja januar-ska temperatura se spusti malo pod 0°C, srednja julijska temperatura pa ne doseže 20°C. Zime so torej hladne in poletja topla, pomladi in jeseni pa zmerno tople in sveže.

Raziskave so dokazale, da je Laško obstajalo že v prazgodovini (o tem pričajo nagrobni napisi in druge kamnite skulpture). Naselje je nastalo na rimski cesti, ki je povezovala Celje in Zidani most.

Po zadnjem popisu prebivalstva šteje mesto Laško 3.288 prebivalcev, občina Laško pa 14.000 prebivalcev.

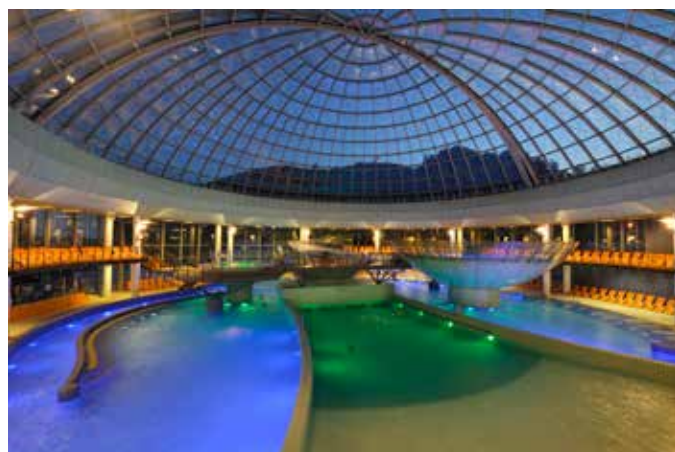
Pivovarna Laško (Google slike, 2021)

Simbol Laškega je istoimenska pivovarna. Pivovarno se da obiskati, voden ogled traja približno dve uri in pol. V mesecu juliju se odvija tradicionalni festival Cvetja in piva, ko za nekaj dni mesto zaživi v nizu pop in rock koncertov v znamenju dobre hrane in laškega piva.

Festival v Laškem (Google slike, 2021)

Na griču nad naseljem stoji grad Laško. Tega so požgali Turki leta 1487. Grad so nato predelali v protiturški tabor. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je bil grad obnovljen in sedaj se v njem nahaja restavracija. V mestecu se nahaja Zdravilišče Laško, termalni kompleks primeren za sprostitev, kopanje in razvajanje.

Zdravilišče Laško (Google slike, 2021)

Gabriel De Mori, 1. a razred

BELA KRAJINA

METLIKA

Metlika (Google slike, 2021)

Mesto se nahaja na jugovzhodu Slovenije, v Beli krajini in šteje 3.225 prebivalcev.

Metlika je obmejno mesto in kot vsa mesta, ki ležijo na robu, se lahko ponaša z burno in zanimivo zgodovino. Zaradi svoje lege je mesto bilo zelo primerno za obrambo. Prav ta njegov značaj je mestu prineslo pravico do samouprave, obzidja in sejmov že v sredini 14. stoletja. Velik vpliv na razvoj mesta so imeli Turki. Ti so leta 1408 prvič napadli in zažgali mesto. Napad na Metliko je bil prvi napad s strani Turkov slovenskega in posledično Habsburškega ozemlja. V naslednjih 170 letih so Turki mesto izropali in požgali še 17-krat. Etnološke, kulturnozgodovinske in arheološke zbirke regije so razstavljene v belokranjskem muzeju, ki se nahaja v metliškem gradu.

Vinogradi v okolici Metlike (Google slike, 2021)

Za regijo je značilno celinsko podnebje, ki je pa milejše od slovenskih celinskih pokrajin. Povprečna temperatura znaša 10,1 °C, kar je nad slovenskim povprečjem. Toplo podnebje, zmerna količina padavin, primerna sestava tal in veliko prisojnih leg predstavljajo idealne

pogoje za vinogradništvo. Vinska klet Metlika s svojo avtohtono metliško črnino predstavlja višek dolgoletne vinogradniške tradicije tega teritorija.

Reka Kolpa (Google slike, 2021)

Kolpa je mejna reka med Slovenijo in Hrvaško. Teče najprej proti severu in nato 118 km daleč po slovensko-hrvaški meji. Kolpa je eden glavnih simbolov Bele Krajine in največja turistična atrakcija regije. Kolpa je najtoplejša slovenska reka in v daljšem vročem obdobju se temperatura vode segreje tudi do 28 stopinj Celzija. Poleg kopanja je reka primerna za čolnarjenje, SUP-anje in tudi za rafting.

Pustolovski park Podzemelj (Google slike, 2021)

Ob reki Kolpi se nahaja pustolovski park Podzemelj, ki omogoča mladim popolnoma varno in zabavno izkušnjo med krošnjami dreves.

Eleonora Arbullo, 1. a razred

PREKMURJE

MURSKA SOBOTA

Murska Sobota (Google slike, 2021)

Murska Sobota se nahaja v Prekmurju in je tudi njegovo središče. Mesto leži med rekama Mura in Lendava, na nadmorski višini 189 metrov in je torej pretežno ravninsko mesto.

Reka Mura izvira v Avstriji in se nato spusti v Prekmurje. Dolga je 456 km. Na vzhodnem robu mesta teče reka Lendava, ki je levi pritok reke Mure. Dolga je 76 km in je pomemben habitat črne štorklje. Žal je ta reka precej onesnažena. V okolici Murske Sobote je znan izvir Vidov izvir, ki je postal romarski cilj za ljudi, ki imajo težave z vidom. V okolici mesta je več izvirov slatine (mineralne vode); znan je predvsem Petanjski vrelec, iz katerega je nekoč podjetje Radenske ustekleničilo mineralno vodo. V bližini mesta se nahaja Soboško jezero, pravijo mu tudi morje in je zelo priljubljena poletna destinacija.

Soboško jezero (Google slike, 2021)

Murska Sobota ima zmerno celinsko podnebje, povprečna temperatura zimskih mesecev je 2,5°C, poletnih pa 19,5 °C. Razvoj mesta se začne že v srednjem veku in sicer zaradi prometnih poti, ki so povezovale nemške dežele z Madžarsko. Gospodarski

razvoj je doživel vrhunec v 19.stoletju, ta čas zato imenujemo »zlata doba«. Z razpadom Avsto-Ogrske in priključitvijo k Kraljevini SHS leta 1919 so se razmere precej spremenile.

Babičev plavajoči mlin na Muri (Google slike, 2021)

V letu 2019 je Murska Sobota štela 18.752 prebivalcev. Je zelo razvito gospodarstvo, zlasti mesna industrija. V mestu je tudi tiskarna, ki deluje neprekinjeno od leta 1884.

Razvit je turizem, mesto gosti vsako leto niz zanimivih dogodkov (npr. tradicionalni »Dan čebel«). Zelo obiskana sta Pomurski muzej in paviljon Expano (narejen ob priliki Expoja v Milanu). Tudi prekrasen mestni park privablja veliko obiskovalcev. Zanimiv je obisk Babičevga plavajočega mlina na reki Muri, pohod ob reki Lendavi, obisk vrelec zdravilne vode. Zabavno je tudi spuščanje po toboganih v termalnih parkih Term 3000 (Moravske toplice).

V Veržeju na reki Muri se nahaja Babičev mlin, ki še deluje. Ta mlin lebdi na vodni gladini in je pritrjen le na stavbo na kopnem. Dokler še niso imeli plavajočih mlinov, je vsaka narasla voda podrla oz. odnesla s seboj celoten mlin. Poleg mlina je v Veržeju rokodelski center Duo. Glavne dejavnosti so lončarstvo, slamarstvo in kovaštvo. Zunaj, na njihovem vrtu, si obiskovalec lahko pogleda zemljanke, bivališča starih Slovanov. Nedaleč od Veržeja, na drugi strani reke Mure, se nahaja še en plavajoči mlin, ki pa ne obratuje več, pač pa je tam le za turistične namene. Na sredini reke Mure je Otok Ljubezni, lepo urejen park za piknike ali kratke sprehode.

Nikol Kapun, 1. a razred

ZA SLADOKUSCE

Recepte so pripravili Natan, Štefan in Andrej (1. b razred)

RECEPT ZA KARBONARO

SESTAVINE:

- 500 g špagetov,
- 8 rumenjakov,
- 1 celo jajce,
- 70 g parmezana,
- 30 g ovčjega sira,
- 150 g slanine.

Lonc vode postavimo na ogenj, ko voda zavre, solimo in vanjo stresemo špagete; kuhamo jih 8-9 minut.

V posodi zmešamo rumenjake in jajce, dodamo nariban sir in malo vode, ki smo jo zajeli iz lonca, v katerem se hukajo testenine.

V ponvi pocvremo slanino, da postane hrustljava.

Špagete odcedimo in jih zmešamo z omako, nato dodamo še slanino.

Dober tek!

PALAČINKE, DA SI OBLIZNEŠ PRSTE

SESTAVINE:

- 3 jajca,
- 200 ml mleka,
- 200 ml gazirane vode,
- 6 žlic moka 00,
- 2 žlički sladkorja,
- ščepec soli,
- maslo za cvrtje.

V posodi zmešamo vse sestavine, dokler ni zmes gladka.

Ponev segrejemo in namažemo z maslom, nato nekaj testa vlijemo na ponev. Ko se rob testa dvigne, palačinko obrnemo in še nekaj časa počakamo. Ko je palačinka lepo zarumenela, jo položimo na krožnik.

Nadaljujemo s cvrtjem palačink, dokler ne porabimo vsega testa. Palačinke so najboljše z marmelado, čokolado, sladoledom, sadnim nadevom ali s čimerkoli drugim!

HOROSKOSOVEL

Pripravile so Giovanna, Giulia, Nina in Lara (1. b razred).

	NAJLJUBŠA HRANA	SREČNA ŠTEVILKA	TVOJA NAJ BARVA	TVOJA SLADKA POLOVIČKA	KAKŠNO BO TVOJE POLETJE 2021?	TVOJA SANJSKA SLUŽBA
OVEN (21.3. - 19.4.)	Testenine	Nimaš srečne številke, ker boš na loteriji izgubil/a.	Črna	Devica	Šel/šla boš na morje.	Modni disajner
BIK (20.4. - 15.5.)	Solata	20	Rdeča	Lev	Večkrat se boš jezil/a.	Psiholog
DVOJČKA (21.5. - 20.6.)	Lubenica	25	Modra	Rak	Spoznal/a boš novega prijatelja.	Komik
RAK (21.6. - 22.7.)	Suši	7	Temno modra	Kozorog	Celo poletje boš zdrav/a in vesel/a.	Zdravnik
LEV (23.7. - 22.8.)	Meso	5	Vijoličasta	Ribe	Videl/a boš veliko živali.	Smetar
DEVICA (23.8. - 23.9.)	Piadina	74	Rumena	Vodnar	Obiskal/a boš nove kraje.	Kraljica
TEHTNICA (23.9. - 23.10.)	Pica	23	Zelena	Oven	Spoznal/a boš nove kulture.	Profesor na srednji šoli
ŠKORPIJON (22.10. - 21.11.)	Hamburger	6	Roza	Dvojčka	Veliko boš bral/a.	Odvetnik
STRELEC (22.11. - 21.12.)	Sendvič s kuhanim pršutom	10	Oranžna	Bik	Postal/a boš pravi ninja!	Tajni agent
KOZOROG (22.12. - 20.1.)	Gobe	8	Siva	Strelec	Med hribolazenjem boš v hribih videl/a Hajdi.	Kmet
VODNAR (21.1. - 18.2.)	Sladoled	29	Temnozelena	Tehtnica	Obiskal/a boš akvarij in se dotaknil/a delfina.	Delal/a boš v akvariju ali muzeju
RIBI (19. 2. - 20. 3.)	Ribe	1	Bela	Škorpion	Spoznal/a boš svojo sorodno dušo.	Morski biolog

#kosoveldoma21

Med šolskim letom smo zaradi omejitev za zajezitev virusa Covid-19 morali spomladi slediti pouku na daljavo. Ko smo marca ostali doma, smo se zabavali z izzivi

#kosoveldoma21.

Izzive so sprejeli učenci, pa tudi profesorji in neučno osebje. Oglejte si, kateri so bili najlepši!

#izziv1: za prvi izziv so učenci pripravili presenečenje za mamo ob 8. marcu, dnevu žena. Sara K. (1. b razred) je mami pripravila prijetno presenečenje.

#izziv6: učenci so na vrtu, na travniku ali v gozdu poiskali najlepši cvet in ga fotografirali; objavili so ga v digitalni učilnici, da je bila tudi ta pomladno obarvana. Danja B. (1. b razred) je fotografirala cvet na vrtu.

#izziv3: učenci so doma poiskali predmete mavričnih barv in jih sestavili v mavrico. Lara S. (1. b razred) je sestavila mavrico v svoji sobi.

#izziv5: učenci so očeta presenetili na praznik. Učenec Natan C. (1. b razred) je očetu pripravil jabolčno slaščno.

#izziv2: učenci so se sprehodili in šteli svoje korake z aplikacijo na telefončku. Prof. Cecilia Kocjančič je izziv z veseljem sprejela!

NAŠI SPOMINI: UTRINKI O OBDOBJU FAŠIZMA IN DRUGE SVETOVNE VOJNE

Mirko Gojča, rojen leta 1940 v Gropadi

Preden bi me moj dedek zapustil, je z mano delil svoje spomine vojnih let. Čeprav je bil takrat majhen otrok, se mu je ta čas močno vtisnil v spomin.

Moj dedek se je rodil leta 1940 v Gropadi. Kmalu po njegovem rojstvu je moral njegov oče v partizane in zato so otroci ostali sami doma z mamo, teto in babico. Sami so si mogli pomagati v najhujših trenutkih. Moj dedek je ostal sirota, ker mu je oče umrl v vojni.

Njemu je bilo zelo težko, ker je ostal brez očeta in ker je bila revščina. Mama je hodila v mesto delat, babica pa je skrbela zanj in za ostale člane družine.

Povedal mi je, da ko se je v vasi zaslišalo tuljenje siren, so hitro zapustili domove in tekli se skrit v pečine. Moj dedek se je skrival v pečino, ki se imenuje "Zjwnk" in se nahaja takoj za vasjo blizu hiš. Z njim so se skrivali še drugi otroci, ki so stali pod skalnato streho, zakriti z borovimi vejami in vsi so gledali razsvetljeno nebo proti Opčinam, ki so jo bombardirali.

Z mamo sva si šli ogledat to pečino. Ko sem bila pred njo, sem si zamislila, kako so oni lahko stali pod skalo, saj je bila majhna. V trenutku me je zajel strah, ko sem pomislila, da v bližini se je slišalo hrup letal in nebo je bilo svetlo kot podnevi.

Če bi jaz živela v tistih časih bi jokala cele dneve... saj ne vem, kako je moj dedek lahko preživel vse to...

Mateja Calzi, 2. a razred

Ivan Hussu, rojen leta 1924 v Banih

Moj pradedek je leta 1943 šel k vojakom. Dodelili so ga k mornarici. Nekaj časa je bil v Benetkah, potem pa so ga poslali v Pulo. Tam je dobil svoje prijatelje, tudi

nekatero vaščane, zato je bil srečen in je upal, da se bo vojaški rok hitro končal.

Ampak v Evropi je že začinjala 2. svetovna vojna.

Po propadu Italije 8. septembra 1943, so jih 9. septembra zajeli Nemci in jih z živalskimi vagoni odpeljali v Nemčijo. Praded Ivan je šel skozi taborišča: NEUBRANDENBURG, DEMMIN, STARGART, BAD ORB, ERFURT. Babica hrani še njegovo dokumentacijo iz taborišča, ki se glasi tako: DER ITALIANISCHE MILITER INTERNIST NUMER 105.290.

Nekega dne, ko je prišel nek zdravnik, da bi pregledal ujetnike, se je zgodilo nekaj neverjetnega. Pregledal je Ivana, mu povedal, da je zelo slaboten, a zdrav. Potem pa ga je vprašal od kod prihaja. Odgovoril mu je, da prihaja s Trsta in zdravnik mu je prijazno rekel, da kako je lep Trst. Nato je svojemu pomagaču dal nekaj denarja in mu naročil, naj Ivanu kupi kos kruha s šunko in da naj ga pospremi do neke bližnje kmetije. Praded je vedno pripovedoval, kako je v ljudskem vrtu jedel tisti okusen sendvič. Od takrat ni bil več samo številka! Pomagal je na kmetiji in se tudi veliko naučil. Skoraj eno leto je tam živel, in sicer do maja 1945.

Vrnil se je domov julija meseca. Njegova mati Roža ga ni prepoznala. Star je bil 21 let in tehtal 36 kilogramov. Spraševala ga je: "Ivan, si ti? Kaj si ti?" Odgovoril ji je: "Jaz sem, jaz mati!"

Vrnil se je z rožnim vencem, ki mu ga je mama dala, ko je odpotoval od doma. Moja babica ga s srcem hrani.

Lara Maniglia, 2. a razred

Stanislav Ravbar, rojen 1924 v Repnu

Moj dedek mi je povedal zgodbo, ki se je zgodila, ko je on bil star komaj štiri leta.

Mamin dedek, in sicer moj praded, se je imenoval Stanislav Ravbar. Rodil se je v Repnu leta 1924. Že kot zelo mlad fant se je odpravi v vojsko. Z njim sta bila tudi sovaščana, Emil Škabar in Carlo Guštin. Iz posebnega bataljona nastanjenega v mestu Bari, so zbežali Jugoslavijo, v partizane. Med bitko je bil hudo ranjen. Bomba mu je poškodovala obraz in ustnice, gospod Emil Škabar pa je izgubil vid. Babica se spominja, da ji je pripovedoval, kako mu je bilo v tistem trenutku najhuje to, da ni mogel pomagati prijatelju, ki je zaradi izgube oči kričal od bolečin.

Mojega deda so odpeljali v partizansko bolnišnico Pavlo, ki se je nahajala v Trnovskem gozdu.

Letizia Križmančič, 3. b razred

Bolnica Pavla (Google slike, 2021)

Tu je delovala mlada zdravnica Pavla Lah, ki ga je dolgo časa zdravila. Fizično in higiensko stanje je bilo obupno, a je preživel. Vse do smrti se je srečeval z zdravnico Pavlo in ji bil hvaležen. Tudi na obrazu je vse življenje nosil posledice kruti vojne in čeprav mu je bilo hudo, je vedno pripovedoval mami zgodbe, ki jih je doživljal v vojni.

Nekdanji predsednik Jugoslavije, Tito, mu je v Beogradu podelil pohvalo in častno kolajno. Bil je ponosen partizan vse do smrti.

Jan Starich, 2. a razred

Sani Gregori, 3. b razred

Vladimir Sosič, rojen leta 1914 na Opčinah

Moj dedek, oče moje mame, mi pripoveduje dogodivščine svojega očeta med drugo svetovno vojno:

Moj oče, Vladimir Sosič, je bil rojen 27.10.1914 na Opčinah pri Trstu. 9. aprila 1941 je bil vpoklican k vojakom v posebni bataljon v Casale Monferrato (Piemonte).

Posebni bataljon v Casale Monferrato (Sosič Vladimir - prvi stoje z leve), Google slike, 2021

Iz Casale Monferrato je bil premeščen v Terni (Umbria), kjer je sledil tečaju za orožarja. Nato je bil premeščen z vojniki posebnega bataljona na Sardinijo, v mesto Sassari, kasneje pa v Catanio na Sicilijo ter kasneje v vas Belpasso pod Etno, kjer je delal za bogataša v nasadu pomaranč.

19.4.1944 je skupaj s dvanajstimi somišljenci dezertiral s ponarejenimi dokumenti. 27.4.1944 je prišel v Gravino, v Apuliji, kjer se je pridružil partizanom. Od 7.5.1944 do 7.7.1944 je bil v bazi N.O.V. Jugoslavije v Italiji, kjer je obiskoval nižji politični tečaj. Nato je do 25.11. istega leta bil vodja delegat protokolske čete. Nato je bil kot borec premeščen v trinajsto dalmatinsko proletarsko udarno brigado. S trinajste brigade je bil marca 1944 premeščen v drugo dalmatinsko udarno brigado. Na vsakem teritoriju, ki je bil osvobojen izpod okupatorja, sta skupaj s soborcem imela ukaz, da popišeta število hiš, družinskih članov, živine in poljskih pridelkov v zalogi.

Te brigade so osvobodile nemškega okupatorja razne otoke po Dalmaciji in uničile podmorniško bazo na dalmatinskem otoku Susaku.

Druga dalmatinska proletarska udarna brigada je po prihodu v Trst imela bazo v Škednju. Po odhodu Jugoslovanske armije iz Trsta, junija meseca 1945, je ostal v drugi dalmatinski proletarski udarni brigadi do njene demobilizacije, dne 20.11.1945.

Po prihodu z vlakom na Sežansko postajo, so mu angleški vojaki ukazali, naj izstopi iz vlaka. Pospremili so ga v neko sobo na postaji in ga prisilili naj sleče vojaško uniformo. Ostal je brez oblačil. Openc Ravbar Dušan (brat gostilničarja Veta), ki je bil zaposlen na Sežanski postaji, je to videl in z dovoljenjem načelnika prišel s kolesom do Opčin, da bi obvestil mojo mamo. Ona je vzela obleke in gospod jo je s kolesom odpeljal v Sežano. Pod večer sta se mama in oče peš vrnila domov iz Sežane na Bazoviško ulico, kjer smo takrat začasno stanovali (danes so tam orožniki). Takrat sem prvič videl očeta.

29.11.1945 se je javil pri tov. Kapun Nadi, zaupnici K.N.N.O., ki mu je ožigosala in podpisala dokument demobilizacije, da se je lahko vrnil domov.

23.11.1950 je dobil priznanje s strani italijanskega ministerstva za partizana borca v Jugoslaviji.

6.7.1967 je dobil poziv naj se predstavi na sodišče pri magistratu in pojasni zapustitev italijanske vojaške enote brez uradnega dovoljenja. 27.4.1968 ga je vojaško sodišče iz Palermo oprostilo zapustitve vojaške enote v Cataniji leta 1944.

Nejc Gruden, 2. a razred

Renata Carli (Kralj)

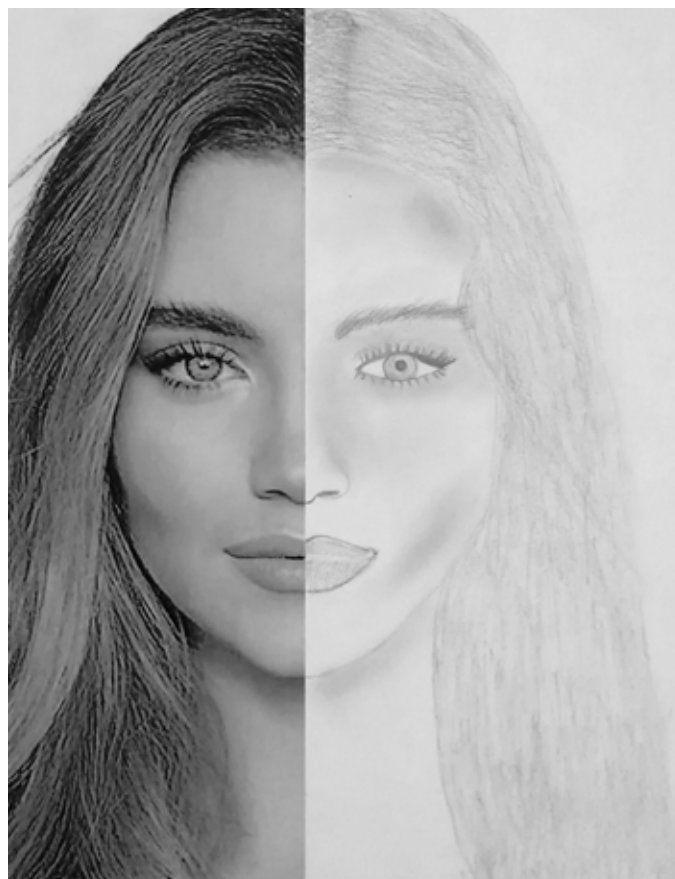
Nekega dne sva z babico govorili v slovenščini na tramvaju. Fašist je stopil k nama in nama grozil, da če bova govorili v slovenščini, naju bo ustrelil. K sreči nama je v pomoč priskočil prijatelj iz Trebč, ki se ga ni ustrašil in mu je rekel, naj naju pusti pri miru. Slovenskega jezika se ni smelo uporabljati, bog varuj, da so slišali, da govoriš v slovenščini. Tudi na pošti je pisalo na plakatu, da se ne sme govoriti v slovenščini. Zelo je bilo žalostno in strašno. Strah nas je bilo. Tudi proti koncu vojne, ko smo ženske šivale zastavo za svobodo, je fašist vdrl v gostilno z litrom bencina in grozil, da bo zastavo sežgal, češ, da partizani si samo to zaslužijo. K sreči do tega takrat ni prišlo.

Fašistični plakat (Google slike, 2021)

V spodnjem nadstropju naše hise so spali Nemci. Zjutraj so vstajali, niso jedli in niti se umivali. Konje so imeli v sosednji hiši in so jih peljali se napojit k vodnjaku. Z Nemci sem komunicirala v nemščini, čeprav nisem dobro obvladala jezika.

Viola Collerig, 2. a razred

Nicole Abbati, 3. a razred

Jeanette Skabar, 3. b razred

TRETJEŠOLCI NAS ZAPUŠČAJO

Učenci 1. b razreda so z radovednostjo postavili nekaj vprašanj tretješolcem, ki nas letos zapuščajo in odhajajo na višjo šolo.

Rafael: »Je zabavno pripravljati se na maturo?«

Jeanette: »Je "zelo" zabavno...«

Vincenzo: »Kdo je tvoj/a najljubši/a profesor/ica?«

Niko: »Profesor Metod Ogorevc.«

Danja: »Kako se počutiš v 3. b razredu?«

Letizia: »Vesela sem, da sem v tem razredu, saj se z večino sošolcev dobro razumem.«

Natan: »Katero temo si izbral za svojo raziskavo za zaključni državni izpit?«

Emil: »Izbral sem hrano.«

Sara: »Kaj boš predstavila na maturi?«

Marisol: »Konjenišтво.«

Giovanna: »Kateri je tvoj najljubši predmet?«

Sofija: »Telovadba.«

Giulia: »Kako se imaš v 3. b razredu?«

Lara: »Včasih se imam zelo lepo, včasih pa težje prenašam nekatere svoje sošolce.«

Nina: »Ali si se imela na srednji šoli lepo? Katero je bilo tvoje najljubše šolsko leto?«

Sani: »Skoraj vsa šolska leta so bila lepa; najlepše je bilo letošnje, če pa ne bi bilo mature, bi bilo še lepše.«

Matija: »Kdo je tvoj najljubši prijatelj?«

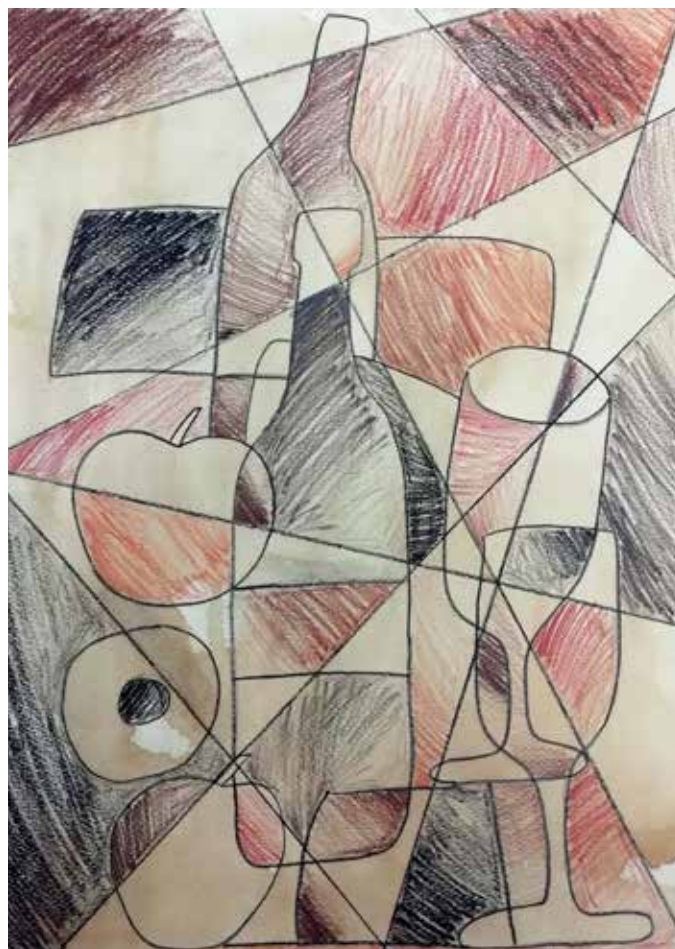
Conrad: »Nimam ga, zame so vsi prijatelji enaki.«

Ivan: »Kako je bilo v 3. b razredu?«

Kevin: »Lepo, čeprav so nas fante punce včasih motile.«

Gal Kalc, 3. b razred

Elija Škerk, 3. b razred

Minila so že tri leta, odkar sem prvič vstopil v srednjo šolo kot prvošolček. Čeprav smo si srednjo šolo že ogledali, ko smo bili v petem razredu osnovne šole, je bil tisti prvi dan drugačen. Bil sem nestrpen in preplašen, ko smo čakali pred šolo, da bi vstopili kot učenci. Potem ko smo bili zbrani v veži, so nas porazdelili v dva razreda. Moje ime so poklicali v seznamu 1. b razreda. Večino svoji h sošolcev sem že poznal, saj so bili nekateri z mano na osnovni šoli, z drugimi pa sem treniral odbojko. V razred nas je pospremila profesorica glasbe. Prvi dan smo bili vsi mirni in tihi, kasneje so se nekateri izkazali za bolj živahne.

Samuel Petric, 3. b razred

Sofija Pro, 3. b razred

Aleš Križmančič, 3. b razred

V teh treh letih sem zrastle in se zelo izboljšala, poleg tega sem se naučila veliko stvari. Doživela sem veliko lepih in grdih izkušenj, ki me bodo spremljale vse do konca življenja in od katerih sem se tudi kaj naučila. Gotovo bom pogrešala vse lepe trenutke, ki smo jih doživeli vsi skupaj. Za vedno se bom spominjala tistih smešnic ali navadnih stavkov, ki jih je kdo izrekel, za katere smo se še cel dan smejali, kot na primer, ko sta Elija in Emil pri spraševanju slovenščine vprašala profesorico: »Kam hodite?« Vseh teh dogodkov ne bom nikoli pozabila. Čeprav bom marsikaj pogrešala, mislim, da je prišel čas, da grem na višjo šolo in se odpravim na novo pot, polno novih izkušenj. Komaj čakam novo šolsko leto in upam, da se bom na višji šoli imela lepo.

Anja De Luisa, 3. b razred

Tri leta so minila zelo hitro. Verjetno tudi zato, ker nismo vseh šolskih let preživeli v šoli, saj smo nekaj mesecev sledili pouku na daljavo zaradi epidemije. Zaradi tega sta bili zadnji dve leti precej čudni in nepopolni.

Upam, da ne bom nikoli pozabil tistih lepih trenutkov in dogodivščin, ki smo jih preživeli v razredu. Upam tudi, da čeprav bomo šli vsak po svoji poti, ne bomo izgubili prijateljskih vezi in se bomo včasih tudi srečali in preživeli skupaj prosti čas.

Gal Kalc, 3. b razred

Pietro Skabar, 3. a razred

V teh treh šolskih letih sem preživel veliko dogodkov, lepih in manj lepih. Predno bi prišel na srednjo šolo, sem bil prepričan, da bo srednja šola krasna. Ko pa sem končno prišel na srednjo, sem razumel, da ne bo tako lahko in da je osnovna šola lepša in lažja.

Elija Škerk, 3. b razred

Sanja Franza, 3. a razred

Angelina Kaurin, 3. a razred

To šolsko leto zapuščam z lepimi občutki, ker se bo pouk zaključil; manj lepi občutki pa me navdajajo, ko pomislim na državni izpit. Vseeno sem vesela, da sem spoznala svoje sošolce in z nekaterimi spletla trdne prijateljske vezi. Naslednje leto bom gotovo pogrešala to šolo zaradi vseh lepih trenutkov, ki sem jih tukaj doživela.

Marisol Klatowsky, 3. b razred

V teh dneh pred zaključkom tretjega razreda nižje srednje šole in začetkom mature iskreno povem, da sem še kar napeta. Želim si, da bi malo maturo dobro prestala. Ko se spomnim začetka nižje srednje šole, ko je bilo veliko novega, ne morem verjeti, da je kmalu konec vsega. Že zdaj vem, da bom svoj razred zelo pogrešala, še posebno punce, s katerimi sem doživela veliko smešnih trenutkov. Vselej smo si pomagale in rešile probleme s skupnimi močmi.

Letizia Križmančič, 3. b razred

Ainoha Paganoni, 3. a razred

Likovni natečaj:

MICROPLASTICHE, UN MARE DI PROBLEMI

Učenci 2. razreda F. Levstika

Likovni natečaj:

MICROPLASTICHE, UN MARE DI PROBLEMI

Učenci prvih in drugih razredov S. Kosovela

FILMSKA DELAVNICA NA KOSOVELU ... s prvima razredoma

Lepa Vida:

<https://www.youtube.com/watch?v=Khtl65F-SQps>

Graščakov vrtnar:

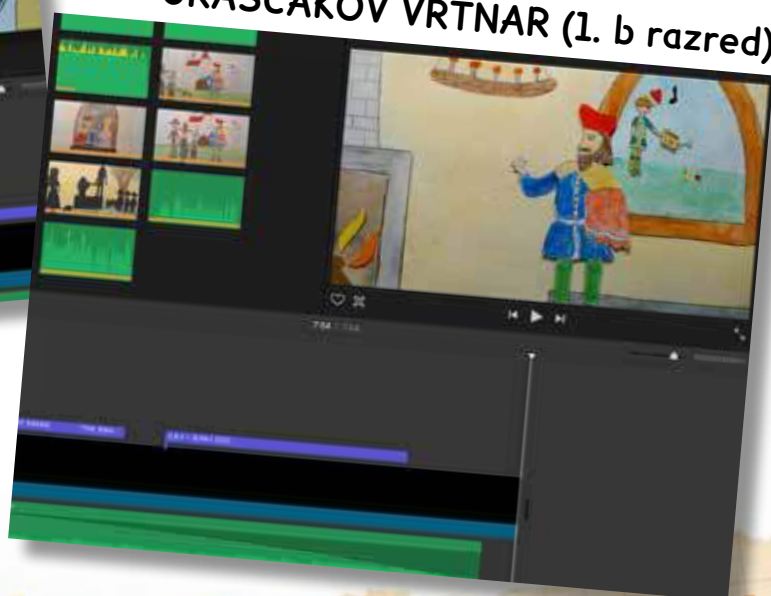
<https://www.youtube.com/watch?v=U0urftYamuU&t=210s>

LEPA VIDA (1. a razred)

GRAŠČAKOV VRTNAR (1. b razred)

FILMSKA DELAVNICA NA LEVSTIKU ... s prvim razredom

Rišemo in rišemo,
nato nekaj še napišemo,
enega možička premaknemo,
eno vrečko zalepimo.
Vrečka v smetnjak prileti
in v dežnik se spremeni.

Jasmin, 1. razred Levstik

 <https://www.youtube.com/watch?v=Bq67z3h-vyog&t=38s>

V mesecu maju se je na srednji šoli Frana Levstika odvijala filmska delavnica za učence 1. razreda. V majhnih skupinah smo se družili ob sobotah, torkih in četrtnih. Narisali smo osebe in predmete, položili smo jih na ozadje in smo jih premikali. Vsak premik posebej smo slikali. Izkušnja je bila lepa in bi jo radi ponovili.

Federico in Alan, 1. razred Levstik

Že nekaj tednov se veselo udeležujemo filmske delavnice. Prve dneve smo še izdelovali material. Izbrali smo zgodbo sošolca in se lotili dela. Izbrali smo si razred za filmsko delavnico, nastavili kamero in luči. Nastavili smo material pred kamero in z majhnimi premiki in s spletno kamero smo ustvarili kratke scene. Na koncu bomo posamezne dele združili in ustvarili kratek animiran film.

Jacopo, Christian, Diego in Ilya, 1. r. Levstik

Prof. Volpi je opazovala kontovelsko mlako in zavedala se je, da je bilo nekaj ekoloških težav. Da bi nas naučila, kaj lahko in česa se ne sme delati v naravi, si je zamislila filmsko delavnico. Ta ne vzgaja samo nas, ampak tudi druge. Skupaj sodelujemo pri izdelavi filma. Narišemo scene in nastopajoče. Animirani film izdelujemo tako, da pri vsakem premiku naredimo sliko. Združimo vse slike in nastane majhna risanka. Izdelava je zelo dolga, ker za eno sekundo filma moramo združiti petnajst slik. Je zelo naporno delo, izdelek pa je zelo lep.

S profesorco Heleno Volpi smo konec letošnjega leta na šoli Frana Levstika na Proseku začeli izdelovati film v STOP MOTIONU.

Film je pripovedoval o spoštovanju narave in okolja. Osredotočili smo se na temo kontovelske mlake. Zgodba pripoveduje o dečku, ki je imel rumeno vrečko.

Nekega dne mu je med malico vrečka odletela, letala je in letala nad strehami in nato pristala na obrežju mlake. Tam se je vrečka bolje počutila, ker so tam ležale še druge vrečke. V poletnih mesecih so šolarji nižje srednje šole priredili čistilno akcijo. Tako so vrečko reciklirali in iz nje je nastal rumen dežnik.

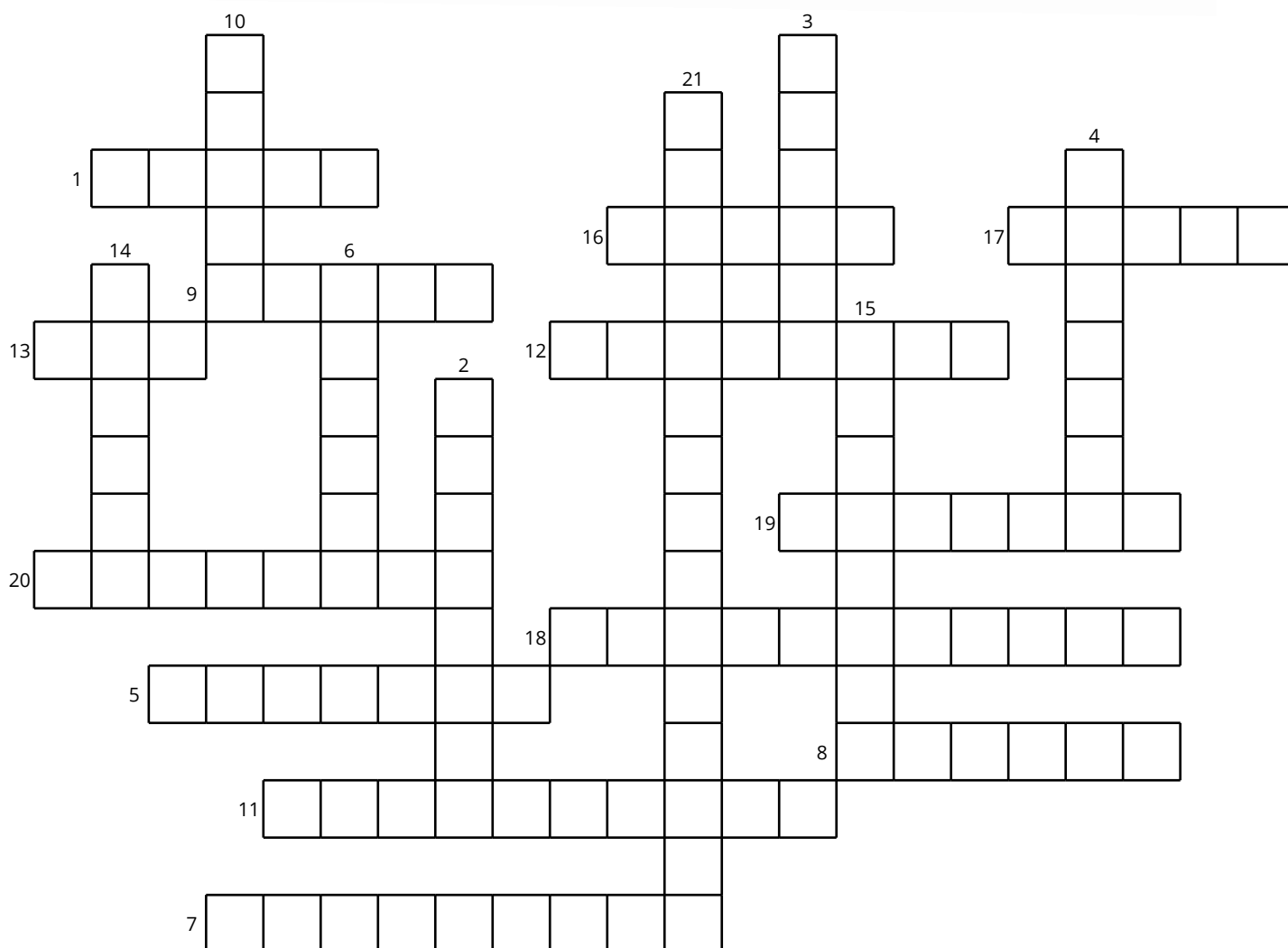
Seveda je ta delavnica zahtevala veliko dela in potrpežljivosti. Obiskovali smo jo ob četrtkih po pouku in tudi ob sobotah. Profesorica je nekatere učence med poukom vzela iz razreda, da bi še več napredovali z delavnico. Filmska delavnica je bila krasna in po mojem mnenju smo se veliko naučili o spoštovanju narave in okolja.

Hasan Paškulin Martini, 1. razred Levstik

Zala, Veronika in Karin, 1. razred Levstik

Križanka o poletju

1. Zemlji najbližja zvezda. (5)
2. Vodena in rdeča malica. (8)
3. Je voda, ampak ni morje. (6)
4. Na plaži ti dela prijetno senco. (7)
5. Klobuk iz slame. (7)
6. Jemo jih lahko na žaru ali cvrte. (6)
7. Ko se odpraviš nekam z avtomobilom, letalom, križarko... (9)
8. veliki srpan (6)
9. mali srpan (5)
10. rožnik (5)
11. Na vrtu ga nabereš; je rdeč in okrogel. (10)
12. Sladka in mrzla poletna malica. (8)
13. Uporabiš ga za ohlajanje pijače. (3)
14. Okrogel oranžen sadež. (6)
15. Kisla, osvežilna poletna pijača. (8)
16. Otroci z njim na plaži gradijo gradove. (5)
17. Prekriva 2/3 Zemljinega površja. (5)
18. Branijo naše oči pred sončnimi žarki. (6,5)
19. Ko si pri morju, jih oblečeš. (7)
20. Za premikanje rabijo veter. (8)
21. Brani te pred škodljivimi sončnimi žarki. (5,2,8)

Razmetanka Evropa

1. Francija	9. Kosovo	17. Donava
2. Španija	10. Berlin	18. Pad
3. Švica	11. Varšava	19. Laba
4. Poljska	12. Oslo	20. Sena
5. Slovenija	13. Moskva	21. Odra
6. Malta	14. Kijev	22. Drina
7. Turčija	15. Volga	23. Bospor
8. Finska	16. Don	24. Dardanele

H	D	A	R	D	A	N	E	L	E	P	C	N	J	H	M	P
H	F	I	N	S	K	A	B	P	Š	A	U	Š	L	A	B	A
B	O	S	P	O	R	A	E	I	P	D	P	K	W	Y	V	E
G	O	D	R	A	C	K	R	U	M	O	M	A	L	T	A	C
D	R	G	U	I	Y	I	L	C	L	O	L	V	O	L	G	A
O	B	T	V	Q	N	J	I	Š	B	Z	S	J	V	G	O	N
N	V	Š	V	O	D	E	N	P	Č	L	L	K	S	I	Š	A
V	C	F	Q	M	S	V	X	A	K	A	U	A	V	K	E	A
O	T	W	V	B	L	S	S	N	Z	N	D	O	Z	A	A	A
J	S	O	Q	L	O	I	E	I	Q	K	L	O	I	T	J	Z
J	W	V	B	K	V	Q	N	J	D	S	X	E	N	I	Š	W
Y	E	A	S	B	E	H	A	A	O	O	P	O	Č	A	I	Z
U	E	R	B	G	N	U	C	Č	R	C	V	R	Q	L	V	D
J	H	Š	P	X	I	Q	V	S	N	O	U	X	N	O	X	A
Č	H	A	Q	E	J	H	U	T	S	T	J	I	Č	R	O	X
K	L	V	X	M	A	V	F	O	D	R	I	N	A	R	Q	V
G	V	A	Š	S	Y	Y	K	F	R	A	N	C	I	J	A	F

Sodelovali so:

- vsi razredi NSŠ Srečko Kosovel, Opčine;

- NSŠ Fran Levstik, Prosek.

Mentorstvo: prof. Julija Berdon in prof. Alexia Kobal.

Grafična izdelava in oblikovanje: prof. Helena Volpi in Kaja Cingerla.

Opčine in Prosek, junij 2021: spletna izdaja.